

NORGES HØYESTERETT

Den 13. februar 2008 avsa Høyesterett dom i

HR-2008-00294-A, (sak nr. 2007/1268), sivil sak, anke,

Kellogg Brown & Root Ltd.

(advokat Finn Eide)

mot

Staten v/Sentralskattekontoret
for utenlandssaker

(Regjeringsadvokaten
v/advokat Gunnar O. Hæreid – til prøve)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Indreberg**: Saken gjelder spørsmål om et britisk selskap skal svare skatt til Norge av gevinst fra salg av et riggfartøy som på salgstidspunktet var i virksomhet på norsk sokkel.
- (2) MSV Regalia er et flerbruksfartøy ("multiservice vessel"), som er bygd og utstyrt for å ha ulike støttefunksjoner for selskaper som driver utvinning av petroleum. Det brukes blant annet i forbindelse med konstruksjons- og dykkeroppdrag, som kranfartøy for tyngre løfteoperasjoner og som flotell.
- (3) I 1992 kjøpte det britiske selskapet Brown & Root Ltd. MSV Regalia. Brown & Root Ltd. endret i 2000 navn til Halliburton Brown & Root Ltd., og heter nå Kellogg Brown & Root Ltd. Selskapet omtales i det følgende stort sett som KBR.
- (4) MSV Regalia med et maritimt mannskap på 29 personer har i KBRs eiertid vært utleid til et annet Halliburton-selskap, Rockwater Ltd., gjennom en tidsbefraktningsavtale ("time charter"). Fartøyet ble for en stor del brukt i virksomhet på norsk sokkel, men ble også brukt i virksomhet på andre lands sokkel og i internasjonalt farvann.

- (5) I august 2000 ble MSV Regalia solgt med betydelig gevinst mens det var i virksomhet på norsk sokkel. For å oppfylle sine forpliktelser under tidsbefraktningsavtalen med Rockwater Ltd., leide KBR fartøyet tilbake av kjøperen til 21. oktober 2000.
- (6) I sin selvangivelse til Norge for 2000 førte KBR opp salgsgevinsten, beregnet til 667 746 687 kroner, men ba samtidig om tilbakemelding på om gevinsten ble oppfattet som skattepliktig inntekt i Norge. Sentralskattekontoret for utenlandssaker anså gevinsten som skattepliktig. Det foretok også en korrigering av gevinstberegningen, slik at det ved fastsettelse av inngangsverdien ble gjort fradrag i kostprisen ikke bare for faktiske avskrivninger, men også for beregnede (hypotetiske) avskrivninger for de periodene fartøyet ikke hadde vært i norsk beskatningsområde. Gevinsten økte dermed med 42 450 629 kroner til 710 197 316 kroner. Skatten av dette utgjorde 198 855 248 kroner.
- (7) KBR klaget over ligningen, og anførte at det ikke var grunnlag for å gjøre fradrag i inngangsverdien for hypotetiske avskrivninger. I vedtak 19. juni 2003 fastholdt ligningsnemnda ligningen.
- (8) Selskapet påklaget ligningsnemndas vedtak til overligningsnemnda, og anførte nå prinsipielt at det ikke forelå skatteplikt til Norge for salgsgevinsten, subsidiært at gevinstberegningen var feil. Overligningsnemnda fastholdt i vedtak 17. juni 2005 ligningsnemndas vedtak.
- (9) KBR tok ut stevning ved Stavanger tingrett med påstand om at ligningen for inntektsåret 2000 av selskapets faste driftssted på norsk kontinentalsokkel skulle oppheves og hjemvises til ny behandling. Stavanger tingrett avsa dom 5. juli 2006 med slik domsslutning:
- ”1. Staten v/Sentralskattekontoret for utenlandssaker frifinnes.
2. Staten v/ Sentralskattekontoret for utenlandssaker tilkjennes sakens omkostninger med 63.721 – sekstiretusensyvhundredeogtjueen – kroner, med tillegg av renter etter forsinkelsesrenteloven § 3 fra forfall til betaling skjer.”
- (10) KBR anket til Gulating lagmannsrett, som 8. juni 2007 avsa dom med slik domsslutning:
- ”1. Stavanger tingretts dom av 5. juli 2006 stadfestes.
2. Kellogg Brown & Root Ltd. pålegges å betale saksomkostninger til Staten v/Sentralskattekontoret for utenlandssaker med kroner 70 227,50 – syttitusenohundreogtjuesju 50/100– innen 2 – to – uker fra forkynnelse av denne dom, med tillegg av forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven § 3 fra forfall til betaling skjer.”
- (11) KBR har anket til Høyesterett. Ved kjennelse 20. september 2007 nektet Høyesteretts kjæremålsutvalg etter tvistemålsloven § 373 tredje ledd nr. 1 å fremme den del av anken som gjaldt gevinstberegningen. Anken for øvrig ble fremmet. Med den begrensning som følger av kjæremålsutvalgets kjennelse, står saken i samme stilling for Høyesterett som for de tidligere retter.
- (12) Den ankende part, *Kellogg Brown & Root Ltd.*, har i hovedsak gjort gjeldende:

- (13) Lagmannsrettens dom bygger på uriktig rettsoppfatning og bevisvurdering. KBRs skatteplikt til Norge er begrenset til den skatteplikt som fulgte av tidsbefraktningsavtalen med Rockwater Ltd. Gevinsten av salget av fartøyet kan ikke skattlegges i Norge. Det er ikke hjemmel i intern rett, og heller ikke adgang til slik skattlegging etter skatteavtalen 1985 mellom Norge og Storbritannia.
- (14) Den internrettslige hjemmel for skatteplikt, skatteloven § 2-3 jf. petroleumsskatteloven § 2 jf. § 1, gir bare hjemmel for *begrenset* skatteplikt. Det skal svares skatt av formue i og inntekt av virksomhet som ”drives her eller bestyres herfra”. Dette må leses med den presiseringen som fulgte uttrykkelig av skatteloven 1911 § 23 første ledd jf. § 15: Utenlandske selskaper er *alene* skattepliktige av formue som er knyttet til og inntekt som oppbæres av virksomhet som drives eller bestyres her. Dette innebærer at det foretas en *selvstendighetsfiksjon*: KBRs norske driftssted vurderes som om det var en selvstendig enhet, uavhengig av hovedkontoret. Det må da spørres hvilke inntekter som naturlig kan tilordnes de to ulike virksomhetene.
- (15) Den virksomhet som foregikk på norsk sokkel, var *drift* av fartøyet. For KBR innebar det den maritime oppfyllelsen av tidsbefraktningsavtalen. *Eierskapet* til fartøyet er en annen virksomhet; eierskapet ble utøvd av hovedkontoret i Storbritannia, som blant annet hadde den operasjonelle, teknologiske, kommersielle og finansielle risikoen. Eierskapet var ikke en forutsetning for driften på norsk sokkel. KBR kunne like gjerne stilt til rådighet et leid fartøy, noe det også gjorde fra august til oktober 2000.
- (16) Det er ikke naturlig å tilkjenne det faste driftsstedet i Norge eierskapet. Fartøyet er ikke anskaffet alene for å tjene det norske markedet, og det har i alle år også operert i andre farvann. Det er naturlig å skille mellom det som administreres om bord, den maritime oppfyllelsen av tidsbefraktningsavtalen, og det som administreres fra land, eierbeføyelsene. Uansett hvor fartøyet oppholdt seg, var rederihovedkontoret med sin administrasjon, sine rettigheter og forpliktelser, i London. Man må etablere en selvstendighetsfiksjon med hensyn til eierskapet som står seg uansett hvor fartøyet befinner seg.
- (17) At drift og eierskap er to forskjellige virksomheter, fremgår også av beskatningen av selskapets løpende fortjeneste på sokkelen. Selskapet er skattlagt for leieinntekter fra de periodene fartøyet var i drift på norsk sokkel, men ikke for inntektene i perioder det lå uten oppdrag ved verft i Norge – disse inntektene anses ikke å stamme fra virksomhet på norsk sokkel. Tilsvarende følger det av flere avgjørelser i Høyesterett at det ikke gis fradrag for kostnader i perioder uten oppdrag. Norske myndigheter har med andre ord bare innrømmet fradrag for utgifter knyttet til drift, ikke for utgifter knyttet til eierskapet, som gjeldsrenter mv.
- (18) Salgsgevinsten skyldes konjunktursvingninger, og har ingen sammenheng med fartøyets virksomhet i Norge. Også dette taler for at eierskapet ikke tilordnes det norske driftsstedet.
- (19) Det forhold at selskapet fikk avskrivninger i Norge, har ingen betydning. Ved en selvstendighetsfiksering kan disse like godt anses som substitutt for leiekostnader.
- (20) Norge har følgelig ikke internrettslig hjemmel for å skattlegge salgsgevinsten.

- (21) Subsidiært – dersom det anses å foreligge hjemmel i intern norsk rett for å skattlegge KBR – anføres det at skattlegging vil være i strid med skatteavtalen 1985 mellom Norge og Storbritannia.
- (22) Det er ingen uenighet om at selskapet har drevet virksomhet på sokkelen gjennom et fast driftssted, jf. skatteavtalens artikkel 23 nr. 3 og 4. Av artikkel 7 nr. 2 følger at man også etter skatteavtalen må etablere en selvstendighetsfiksjon og allokere inntekter og kostnader ut fra den. Av artikkel 7 nr. 1 fremgår det uttrykkelig at ”bare så meget av [fortjenesten] som kan tilskrives det faste driftssted” kan skattlegges i Norge. Man skal følgelig legge seg på et minimum når det gjelder hva som skal allokere til det faste driftsstedet. KBRs virksomhet på det faste driftsstedet har foregått om bord, ved at MSV Regalia er driftet med maritimt personell. Salget av fartøyet har intet med det faste driftsstedet å gjøre. Gevinsten må derfor allokere til hovedkontoret.
- (23) Når norsk skatterett dessuten skyver fradrag for kostnader over på eierstaten, taler symmetrihensyn for at det er eierstaten som skal skattlegge gevinsten.
- (24) Fartøyet beveger seg mellom ulike skattejurisdiksjoner. Det skaper utforsigbarhet og gir en tilfeldig fordel til oppholdsstaten om gevinsten for salget skal skattlegges i den stat fartøyet opererer på salgstidspunktet.
- (25) Skatteavtalen artikkel 23 nr. 11 bokstav b om gevinstbeskatning, er ikke avgjørende. Den gjelder bare der selvstendighetsfiksjonen som artikkel 7 gir anvisning på – og som må foretas uansett om artikkel 23 er *lex specialis* – leder til at eierskapet anses som en virksomhet som utøves på sokkelen, og det er ikke tilfelle her. For øvrig er bestemmelsen først og fremst ment for oljeselskaper som via filial eller fast driftssted opererer i Norge, og som har store installasjoner fast på sokkelen eller store administrasjonsbygg og løsøre på land.
- (26) Norge har følgelig ikke beskatningsrett etter skatteavtalen med Storbritannia.
- (27) Avslutningsvis understrekes at legalitetsprinsippet står sterkt på skatterettens område. Loven er ikke klar, og rettspraksis med hensyn til fradragsrett taler mot skattleggingsrett for Norge. Det er en lovgiveroppgave eventuelt å fastsette skatteplikt til Norge.
- (28) Kellogg Brown & Root Ltd. har lagt ned slik påstand:
- ”1. **Lagmannsrettens dom oppheves – og ligningen av Kellogg Brown & Root Ltd.s faste driftssted på norsk kontinentalsokkel for inntektsåret 2000 oppheves og hjemvises til ny behandling.**
 2. **Kellogg Brown & Root Ltd. tilkjennes fulle saksomkostninger for alle rettsinstanser, med tillegg av renter etter forsinkelsesrenteloven § 3 fra forfall til betaling skjer.”**
- (29) Ankemotparten, *staten ved Sentralskattekontoret for utenlandssaker*, har i hovedsak gjort gjeldende:
- (30) Det avgjørende spørsmål etter intern rett er om gevinsten ved salg av MSV Regalia er inntekt av ”virksomhet... som drives her eller bestyres herfra”, jf. skatteloven § 2-3 første ledd, jf. petroleumsskatteloven § 2 jf. § 1, som gir skatteloven anvendelse ved virksomhet

som er knyttet til undersøkelse og utvinning på sokkelen. Det er ikke spørsmål om inntekten refererer seg til eierskap eller drift, eller om noen selvstendighetsfiksering, men om hva slags inntekt som anses som virksomhetsinntekt.

- (31) Det er uomtvistet at utleie av et riggfartøy med mannskap innebærer en virksomhet på norsk kontinentalsokkel når riggfartøyet er i drift der. Av skatteloven § 5-1 fremgår at enhver fordel vunnet ved virksomhet er skattepliktig, og § 5-30 gjør det klart at slik fordel ikke bare omfatter fordel vunnet ved omsetning av varer og tjenester, men også fordel vunnet ved realisasjon av *andre formuesobjekter* i virksomheten og avkastning av kapital i virksomheten. Dette var sikker rett også før det kom til uttrykk i skatteloven 1999. Man må ha særlige holdepunkter dersom det skal legges til grunn at dette ikke også skal gjelde for virksomhet på sokkelen som det her er tale om. Slike holdepunkter finnes ikke.
- (32) Behandlingen av fradrag i virksomheten støtter også opp under at gevinst ved salg av driftsmiddelet er skattepliktig her. Det er blant annet foretatt avskrivninger på nesten 200 millioner kroner. Avskrivninger skal kompensere for slit og elde av driftsmidler, ikke løpende utgifter i et selskap. Det kan for øvrig ikke vektlegges at renter ikke er kommet til fradrag, da slikt fradrag ikke er krevd.
- (33) Det faktum at vi har regler i skatteloven §§ 14-60 flg. om driftsmidler som blir tatt inn og ut av norsk beskatningsområde, taler også for at gevinsten kommer til beskatning her.
- (34) MSV Regalia var et driftsmiddel i den skattepliktige virksomheten KBR drev på norsk sokkel under salget. Det er da klart at det er internrettslig hjemmel for skatteplikt.
- (35) Norges beskatningsrett begrenses ikke av skatteavtalen med Storbritannia. Skatteavtalens sokkelbestemmelse, artikkel 23, går foran de øvrige bestemmelsene, jf. artikkel 23 nr. 1. Selvstendighetsfikseringen som artikkel 7 gir anvisning på, har derfor ikke betydning her. Det følger uttrykkelig av artikkel 23 nr. 11 jf. nr. 3 at gevinst ved salg av eiendeler knyttet til virksomhet på kontinentalsokkelen kan skattlegges i sokkelstaten. Storbritannia har også akseptert norsk skattlegging av gevinsten.
- (36) Subsidiært anføres det at gevinsten kan skattlegges i sokkelstaten også i medhold av skatteavtalens alminnelige regler.
- (37) Staten ved Sentralskattekontoret for utenlandssaker har lagt ned slik påstand:
- ”1. **Dommen i lagmannsretten vert stadfesta.**
2. **Staten v/Sentralskattekontoret for utanlandssaker vert tilkjent sakskostnader for Høgsterett med tillegg av renter etter forseinkingsrentelova § 3 frå forfall til betaling skjer.”**
- (38) *Jeg er kommet til samme resultat som lagmannsretten.*
- (39) Spørsmålene i saken er om norsk skattelovgivning gir hjemmel for å skattlegge gevinsten ved salget av MSV Regalia, og – hvis svaret er ja – om Norge har frasagt seg retten til å skattlegge gevinsten i skatteavtalen med Storbritannia. Det er enighet om de faktiske forhold. Når den ankende part har angrepet lagmannsrettens bevisvurdering, knytter det seg til spørsmålet om det skal anlegges en selvstendighetsfiksjon med hensyn til eierskapet, og konsekvensene av det.

- (40) Jeg ser først på spørsmålet om internrettslig hjemmel.
- (41) Petroleumsskatteloven § 1 første ledd bokstav a fastsetter at loven blant annet gjelder skattlegging av undersøkelse etter og utvinning av undersjøiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet på kontinentalsokkelen. Det er uomtvistet at KBR drev ”dertil knyttet virksomhet” ved å stille MSV Regalia med maritimt mannskap til rådighet i de periodene fartøyet opererte på norsk sokkel. Det følger da av petroleumsskatteloven § 2 første ledd første punktum at det skal svares skatt etter bestemmelsene i lovgivningen for øvrig av formue som knytter seg til og inntekt som vinnes av slik virksomhet.
- (42) Utgangspunktet er dermed skatteloven § 2-3 første ledd bokstav b, hvor det heter:
- ”Person, selskap eller innretning, som ikke har skatteplikt etter §§ 2-1 eller 2-2, plikter å svare skatt av**
- a. ...**
- b. formue i og inntekt av virksomhet som vedkommende utøver eller deltar i og som drives her eller bestyres herfra, herunder virksomhet hvor arbeidstaker stilles til rådighet for andre innen riket.”**
- (43) For de periodene MSV Regalia har vært i virksomhet på norsk sokkel, har KBR svart skatt til Norge etter denne bestemmelsen av inntektene av tidsbefraktningsavtalen. Skatteplikten har ikke vært bestridt.
- (44) Skatteloven § 5-30 første ledd fastsetter at fordel vunnet ved virksomhet blant annet omfatter fordel vunnet ved realisasjon av formuesobjekter i virksomheten. MSV Regalia var driftsmiddel i KBRs virksomhet på norsk sokkel, og ordlyden, sammenholdt med § 2-3 første ledd bokstav b, peker dermed klart i retning av at gevinsten er skattepliktig i Norge.
- (45) Den ankende part mener imidlertid at gevinsten ved salg av fartøyet ikke har tilstrekkelig tilknytning til virksomhet her. Det påpekes at skatteloven § 2-3 første ledd bokstav b må leses med den presiseringen som fulgte uttrykkelig av skatteloven 1911 § 23 første ledd jf. § 15, av at utenlandske selskaper *alene* er skattepliktige av formue som er knyttet til og inntekt som oppbevares av virksomhet som drives eller bestyres her. Gevinsten må tilordnes eierposisjonen, som utøves av hovedkontoret i Storbritannia, ikke virksomheten på norsk sokkel.
- (46) Etter mitt skjønn kan man ikke utlede et slikt resultat av å innfortolke ordet ”alene” i skatteloven § 2-3. Uttrykket gir liten veiledning av praktisk karakter når det gjelder å avgrense hvilke inntekter som skal anses oppbåret av virksomhet som drives her, slik også dr. juris Arvid Aage Skaar gir uttrykk for i IFA rapport 2006 på side 513-514.
- (47) Det er, etter det jeg kan se, ikke holdepunkter i skatteloven for at et driftsmiddel som eies av et utenlandsk selskap og tidvis brukes utenfor norsk beskatningsområde, ikke skal ha tilstrekkelig tilknytning til virksomhet her, når salget skjer mens det er i virksomhet på norsk sokkel gjennom et fast driftssted. Jeg kan heller ikke se at det følger av andre lovbestemmelser, forarbeider, rettspraksis eller juridisk teori. I den grad spørsmålet berøres, trekker kildene i motsatt retning. Det fremgår av forarbeidene til bestemmelsene om driftsmidler som tas inn og ut av norsk beskatningsområde, jf. skatteloven §§ 14-60 flg., at man forutsatte at gevinst ved realisering av slikt driftsmiddel er skattepliktig. Det

heter i Ot. prp. nr. 16 (1991–92) side 56-57: ”Videre vil inntaksverdien danne grunnlaget for inngangsverdien ved gevinstberegning, dersom driftsmidlet senere realiseres innenfor norsk beskatningsområde”. At ordningen ikke er fremmed for vårt system, viser også bestemmelsen i petroleumsskatteloven § 3 bokstav f, som fastsetter at gevinst og tap ved realisasjon av driftsmiddel som er anskaffet til bruk i virksomhet som gjelder utvinning og rørledningstransport av petroleum, regnes som inntekt av slik virksomhet.

- (48) Jeg kan på denne bakgrunn ikke se at det er holdepunkter for at det skal foretas en selvstendighetsfiksjon hvor man tilordner det britiske eierselskapets hovedkontor, ikke driftsstedet på sokkelen, salgsgevinsten, slik den ankende part har anført. Jeg nevner at det ikke er uvanlig at eierbeføyelser ligger et annet sted enn driftsstedet. Heller ikke kan det ha noen betydning at KBR kunne ha stilt til rådighet et leid fartøy i stedet for et fartøy det eide. At gevinsten skyldtes konjunktursvingninger, gjør heller ikke at den ikke kan skattlegges som inntekt vunnet ved virksomhet, jf. Rt. 1918-II-226.
- (49) Det er pekt på at det ikke er gitt fradrag i Norge for alle utgifter som knytter seg til skipet, og at det da blir mangel på symmetri hvis gevinsten skal beskattes her. Lovverket legger imidlertid ikke opp til noen forholdsmessig fordeling av salgsgevinsten for skattleggingsformål, og det er heller ikke påstått noen slik deling.
- (50) Konklusjonen blir at skattelovgivningen gir hjemmel for å skattlegge gevinsten ved salget av MSV Regalia. Spørsmålet blir så om Norge har fraskrevet seg denne retten i skatteavtalen med Storbritannia fra 1985.
- (51) Skatteavtalen artikkel 23 nr. 11 første ledd lyder:

”Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av –
a)...
b) eiendom som befinner seg i den annen kontraherende stat og som benyttes i forbindelse med virksomhet utenfor kysten, som definert i punkt 2 i denne artikkel, i denne annen stat, eller
c) ...
kan skattlegges i denne annen stat.”

- (52) Tatt på ordet avgjør denne bestemmelsen spørsmålet. Den ankende part anfører imidlertid at det blir for enkelt – man kan ikke se bort fra den selvstendighetsfiksjonen som etter artikkel 7 må etableres når det skal avgjøres hvilken del av selskapets fortjeneste som skal tilskrives virksomheten i Norge. Bare der eiendomsretten tilskrives det faste driftsstedet, jf. artikkel 23 nr. 3, og ikke hovedkontoret, kommer artikkel 23 nr. 11 til anvendelse, hevdes det. Det hevdes videre at eiendomsretten ikke kan tilskrives det faste driftsstedet fordi KBRs virksomhet på det faste driftsstedet har foregått om bord, ved at MSV Regalia er driftet med maritimt personell. Denne virksomheten har ikke omfattet eierbeføyelser.
- (53) Jeg kan ikke se at det er grunnlag for å tolke avtalen slik. Artikkel 23 nr. 1 sier uttrykkelig at “[b]estemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst”. Også artikkel 7 nr. 6 fastslår at “[h]vor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel”. Artikkel 23 nr. 11 må derfor få anvendelse uansett hva som måtte følge av den tankeoperasjon artikkel 7 nr. 2 gir anvisning på. For øvrig følger den løsningen som artikkel 23 nr. 11 anviser, også av artikkel 13 nr. 2. Denne bestemmelsen fastsetter at gevinst ved

avhendelse av løsøre som utgjør driftsmiddel knyttet til et fast driftssted, som et foretak i en kontraherende stat har i en annen, kan skattlegges i denne annen stat. Jeg viser også til artikkel 3 nr. 2 om betydningen av begreper brukt i overenskomsten. Det følger av denne bestemmelsen at begrepet virksomhet i avtalen skal ha samme betydning som i intern rett.

- (54) Konklusjonen blir at Norge ikke har frasagt seg beskatningsretten til gevinsten ved skatteavtalen med Storbritannia.
- (55) Anken har etter dette vært forgjeves, og den ankende part må dekke motpartens saksomkostninger, jf. tvistemålsloven § 180. Omkostninger for Høyesterett er krevet med 75 000 kroner. Kravet tas til følge.
- (56) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Lagmannsrettens dom stadfestes så langt den er påanket og anken er henvist til Høyesterett.
2. I saksomkostninger for Høyesterett betaler Kellogg Brown & Root Ltd. til staten v/Sentralskattekontoret for utenlandssaker 75 000 – syttifemtusen – kroner med tillegg av renter etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum fra forfall til betaling skjer. Oppfyllelsesfristen er 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.

- (57) Dommer **Skoghøy:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (58) Dommer **Stang Lund:** Likeså.
- (59) Dommer **Flock:** Likeså.
- (60) Dommer **Gussgard:** Likeså.

(61) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Lagmannsrettens dom stadfestes så langt den er påanket og anken er henvist til Høyesterett.
2. I saksomkostninger for Høyesterett betaler Kellogg Brown & Root Ltd. til staten v/Sentralskattekontoret for utenlandssaker 75 000 – syttifemtusen – kroner med tillegg av renter etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum fra forfall til betaling skjer. Oppfyllelsesfristen er 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne dom.

Riktig utskrift bekreftes: